

Vad i all världen hände med Bibeln?

Commentary by Roger Oakland

www.understandthetimes.org

Jag möter många människor på konferenser som kommer från flera olika typer av församlingsbakgrunder. De berättar för mig att kyrkan som de besökt under många år har förändrats radikalt. Deras pastor lär inte längre ut Bibeln. Istället är söndagsmorgonens gudstjänst en sketch eller en serie av berättelser. Bibeln verkar ha blivit den förbjudna boken. Det finns fortfarande pastorer som lär ut Bibeln men de börjar snarare bli undantaget än regeln.

Så varför händer det här? Är detta en del av Den Spirande kyrkans agenda att återupptäcka kristendomen? Man citerar ofta ledare för framväxande kyrkan som säger att metoder för att presentera budskapet måste ändras om vi ska vara relevanta för vår generation.

Men vad händer om budskapet som främjas i Kristi namn inte längre är baserat på ett kapitel och en vers. Sund lära verkar ta plats i baksätet för undervisning som inte längre väcker anstöt hos dem som lyssnar. Måttet på succé för många pastorer idag är hur många som kommer, snarare än hur många som lyssnar och lyder vad Gud har sagt i Sitt Ord.

För att ge stöd åt det jag säger, skulle det vara till god hjälp att undersöka hur pastor Doug Pagitt använder Bibeln i sin kyrka (Salomons pelarhall). Jag citerar ur Pagitts bok *Church Re-Imagined: The Spiritual Formation of People in Communities of Faith* (*Den omplanerade församlingen: Den andliga gestaltningen av människor i trosgemenskaper*) där han säger:

I [församlingen] Salomons pelarhall handlar inte predikningar främst om att hämta sanning från Bibeln för att tillämpa på människors liv. Predikan är på många sätt mindre av en föreläsning eller ett motiverande tal än en poetisk handling – om att sätta ord på människors erfarenheter för att ge dem möjlighet att finna djupare sammanhang i sina liv ... Så våra predikningar är inte lektioner som exakt definierar tro utan i stället berättelser som välkomnar våra förhoppningar, idéer och delaktighet.¹

Enligt pastor Pagitt handlar inte Bibeln om sanning och lära utan om förhoppningar, idéer och delaktighet. Dessutom tror Pagitt att hellre än att en pastor lär ut Bibeln borde det vara jämlika tillfällen för var och en att samtala för att komma överens om vad Bibeln kanske säger. Pagitt skriver:

För att komma bort från det passiva förhållningssättet till tro har vi försökt att skapa en gemenskap som mer är som ett knytkalas: människor äter och de tar också med sig något till andra. Vår tro byggs när vi alla kopplar ihop våra hopp, drömmar, idéer och förståelse med Guds berättelse som den vecklar ut sig genom historien och genom oss.²

Denna knytkalagren av kristendom som tenderar att ta lätt på Bibeln har några allvarliga brister ur ett bibliskt perspektiv. Medan vissa delar av Bibeln kan läsas som poesi finns det mycket mer att känna till än att sätta ord på människors erfarenheter.

¹ Doug Pagitt, *Church Re-Imagined: The Spiritual Formation of People in Communities of Faith*, Zondervan, Grand Rapids, MI, 2005, s. 166

² Ibid. s. 167

Bibeln säger oss att Gud alltid har rätt och att människan nästan alltid har fel. När vi förtröstar på mänsklig samstämmighet kommer vi att hamna i människans perspektiv och inte i Guds uppenbarelse. Detta är en farlig situation som har potentialen att föra människor vilse.